

การพัฒนาบทเรียนภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวัฒนธรรมกลุ่มประเทศอาเซียน สำหรับมัคคุเทศก์

The English Instructional Materials Development on Cultures of ASEAN Countries for Tourist Guides

บุญพา คำวิเศษณ์

อาจารย์ประจำ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์

Email: bkamw@rpu.ac.th

Bunpa Kamwiset

Lecturer, Faculty of Business Administration, Rajapruk University

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อสร้างหาประสิทธิภาพของบทเรียนภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวัฒนธรรมประเทศกลุ่มอาเซียนสำหรับมัคคุเทศก์ เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษของผู้เรียนก่อนและหลังการใช้บทเรียนฯ และเพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อบทเรียนฯ กลุ่มตัวอย่างคือ ผู้เรียนสาขาการจัดการการโรงแรมและการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์ ศูนย์ฯ ภูเก็ต ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาอังกฤษมัคคุเทศก์ จำนวน 38 คน ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือในการวิจัย ได้แก่ บทเรียนภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวัฒนธรรมประเทศกลุ่มอาเซียนสำหรับมัคคุเทศก์จำนวน 8 บท แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวัฒนธรรมของประเทศกลุ่มอาเซียนสำหรับมัคคุเทศก์ แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อบทเรียนภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวัฒนธรรมของประเทศกลุ่มอาเซียนสำหรับมัคคุเทศก์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล สถิติ t - test ใช้ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และสถิติ t-test

ผลการวิจัย พบว่า ประสิทธิภาพของบทเรียนภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวัฒนธรรมประเทศกลุ่มอาเซียนสำหรับมัคคุเทศก์ มีค่าเท่ากับ 74.00/76.32 ซึ่งมีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ 75/75 ผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษของผู้เรียนหลังได้รับการสอน โดยใช้บทเรียนภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวัฒนธรรมประเทศกลุ่มอาเซียนสำหรับมัคคุเทศก์ สูงกว่าก่อนได้รับการสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นที่ .05 และผู้เรียนมีความคิดเห็นต่อบทเรียนภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวัฒนธรรมประเทศกลุ่มอาเซียนสำหรับมัคคุเทศก์อยู่ในระดับดี

คำสำคัญ: ภาษาอังกฤษมัคคุเทศก์ บทเรียนภาษาอังกฤษ วัฒนธรรมของประเทศกลุ่มอาเซียน

Abstract

The objectives of research were to develop and examine the efficiency of English instructional materials on ASEAN country cultures for tourist guides, compare students' English learning achievement on ASEAN country cultures and study students' opinions toward the developed materials. Thirty eight undergraduate students majoring in hotel and tourism management, who enrolled in English for Tourist Guide in the second semester academic year 2014 at Rajapruk University were purposively selected, the instruments used for this research were eight lessons developed by the researcher. An English reading test was used as a pre-test and post-test, and thirty questionnaires were used to gather the students' opinions on the effectiveness of the eight lessons. The t-test was utilized to analyze the data in order to measure the subjects' ability before and after using the lessons. The mean and standard deviation of the questionnaire scores were used to measure the students' opinions toward the lessons

The results of this research were as follows: The effectiveness of the English Instructional materials was 74.00/76.32. This means that the efficiency of the lessons was at the acceptable level for the average of the formative test scores and at the good level for the students' ability after using the lessons was significantly higher at the 0.05 level and the students' opinions toward the eight English lessons on ASEAN country cultures were highly positive.

Keywords: English for Tourist Guide, culture ASEAN countries, English instructional materials

บทนำ

การเรียนรู้ภาษาอังกฤษผู้เรียนจำเป็นต้องได้รับการฝึกฝนทักษะต่าง ๆ ทั้งด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ทักษะที่สำคัญในการเสาะแสวงหาความรู้ คือ ทักษะการอ่าน (วีระชาติ ชัยเนตร, 2541: 4) ผู้ที่อ่านมากย่อมมีความรู้มาก โดยเฉพาะทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ จัดว่าเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตประจำวันของคนยุคใหม่ ผู้เรียนยังขาดทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ ภาษาอังกฤษ ผู้เรียนไม่สามารถ จดจำคำศัพท์ และตีความได้ (ทวีศักดิ์ ไชยมาโย และคณะ, 2541: 80) หน่วยงานราชการ และ รัฐวิสาหกิจต่าง ๆ อาศัยการอ่านภาษาอังกฤษเป็นทักษะเบื้องต้นในการ

ทำงานด้านภาษาต่างประเทศ แต่บุคลากรในหน่วยงานยังขาดทักษะการอ่าน การใช้ภาษาอังกฤษ (สุมนหา วิรุฬญาณ, 2531: 82) นักการศึกษาหลายท่านรวมทั้งผู้สอนในสถานศึกษาต่าง ๆ จึงได้ให้ความสนใจที่จะแก้ปัญหา โดยการนำวิธีการสอนใหม่ ๆ ใช้ชุดการสอนเป็นแนวทางในการศึกษาด้วยตนเอง ที่จะช่วยให้ผู้เรียนกระตือรือร้นในการเรียน และเมื่อกล่าวถึงอาเซียน ประเทศไทยถือเป็นตลาดที่ใหญ่โตมากภายในกลุ่มประเทศอาเซียน จำนวนนักท่องเที่ยวกว่า 600 ล้านคนสามารถท่องเที่ยวกันได้อย่างอิสระ ภาษาอังกฤษเป็นภาษากลางในกลุ่มประเทศอาเซียนทั้ง 10 ประเทศอาเซียนจึงเป็นตลาดเศรษฐกิจและฐานการผลิตเดียว ให้มีการเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ การลงทุน และแรงงานฝีมืออย่างเสรี และป้ายต่าง ๆ สื่อต่าง ๆ จะมีการใช้ภาษาอังกฤษมากขึ้น ประเทศในกลุ่มอาเซียนเป็นแหล่งศูนย์รวมอารยธรรม และวัฒนธรรมที่เก่าแก่ตั้งแต่สมัยโบราณ มีการสืบทอดประเพณีวัฒนธรรมที่น่าสนใจไว้มากมาย และถึงแม้แต่ละประเทศจะมีความหลากหลายทางเชื้อชาติ และเผ่าพันธุ์ แต่ยังสามารถสื่อสารกันได้เข้าใจด้วยวิธีการต่าง ๆ เช่น การสร้างสรรค์สัญลักษณ์เพื่อการสื่อความหมาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งการสื่อสารทางวัฒนธรรมของแต่ละชาติมีความสำคัญต่อการดำรงอยู่ของชนชาติเป็นเสมือนกระจกเงาส่งสะท้อนความเป็นมา แสดงออกถึงความเจริญรุ่งเรืองแบบฉบับที่ดั่งงามประจำชาติ ก่อให้เกิดความนิยมยกย่องต่อประเทศนั้น ๆ (ธิญาดา ยอดแก้ว, 2547: 48)

ภาษาอังกฤษมีความจำเป็นมากกับอาชีพมัคคุเทศก์ เพื่อเตรียมพร้อมสู่ประชาคมอาเซียน มัคคุเทศก์จะต้องเรียนรู้วัฒนธรรมของประเทศในกลุ่มอาเซียนและสามารถนำไปใช้ในการบริการนักท่องเที่ยวในประเทศกลุ่มอาเซียนได้โดยเฉพาะอย่างยิ่งวัฒนธรรมของกลุ่มอาเซียนสำหรับมัคคุเทศก์ ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะพัฒนาบทเรียนภาษาอังกฤษมัคคุเทศก์เกี่ยวกับวัฒนธรรมของกลุ่มประเทศอาเซียน โดยใช้เนื้อหาเกี่ยวกับวัฒนธรรมของประเทศในกลุ่มอาเซียนที่ผู้เรียนวิชาภาษาอังกฤษมัคคุเทศก์จำเป็นต้องเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าประโยชน์ของการอ่านและรักที่จะแสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเอง ซึ่งผลของงานวิจัยจะนำไปเป็นแนวทางเสริมและบูรณาการการเรียนในสาระความรู้อื่น ๆ ตลอดจนเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษในทักษะอื่นอีกต่อไป เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด และมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 1) เพื่อหาประสิทธิภาพของบทเรียนภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวัฒนธรรมประเทศกลุ่มอาเซียนสำหรับมัคคุเทศก์
- 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษของผู้เรียนก่อนและหลังการใช้บทเรียนภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวัฒนธรรมประเทศกลุ่มอาเซียนสำหรับมัคคุเทศก์

3) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อบทเรียนภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวัฒนธรรมประเทศกลุ่มอาเซียนสำหรับมัคคุเทศก์

วิธีการวิจัย

สมมติฐานในการวิจัย มีดังนี้ คือ

1. ประสิทธิภาพของบทเรียนภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวัฒนธรรมกลุ่มประเทศอาเซียนสำหรับมัคคุเทศก์ตามเกณฑ์ไม่น้อยกว่า 75/75
2. ผลสัมฤทธิ์หลังจากการจัดการเรียนการสอนโดยใช้บทเรียนภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวัฒนธรรมกลุ่มประเทศอาเซียนสำหรับมัคคุเทศก์ไม่น้อยกว่าร้อยละ 75
3. ผู้เรียนมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้บทเรียนภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวัฒนธรรมกลุ่มประเทศอาเซียนสำหรับมัคคุเทศก์ไม่น้อยกว่าระดับดี

งานวิจัยชิ้นนี้ เป็นวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi-Experimental Research) ใช้การวิจัยแบบ One – Group – Pretest – Posttest Design ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นิสิตสาขาการจัดการโรงแรมและการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์ ศูนย์ ฯ ภูเก็ต จำนวน 98 คน กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นิสิตสาขาการจัดการโรงแรมและการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์ ศูนย์ ฯ ภูเก็ต ที่ได้รับการเลือกแบบเจาะจง (purposive sampling) ได้แก่กลุ่มตัวอย่างที่ลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาอังกฤษมัคคุเทศก์ จำนวน 38 คน ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มี 2 ประเภท ดังนี้คือ 1) การสร้างบทเรียน เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความถูกต้องของภาษาและความเที่ยงตรงตามเนื้อหาแบบทดสอบที่สร้างขึ้น 2) เครื่องมือในการเก็บข้อมูล ได้แก่ 2.1) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการอ่านบทเรียนภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวัฒนธรรมประเทศกลุ่มอาเซียนสำหรับมัคคุเทศก์ สำหรับทดสอบก่อนและหลังการใช้บทเรียน การอ่านโดยใช้แบบทดสอบชุดเดียวกัน จำนวน 3 ตอน ตอนละ 30 ข้อ รวม 30 ข้อ 30 คะแนน และ 2.2) แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อบทเรียนภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวัฒนธรรมประเทศกลุ่มอาเซียนสำหรับมัคคุเทศก์ ซึ่งเป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของ Likert จำนวน 30 ข้อ แบ่งเป็น 4 รายการ ประกอบด้วย ด้านการออกแบบบทเรียน ด้านเนื้อหา ด้านกิจกรรมการเรียน และด้านการประเมินผล เกณฑ์ค่าคะแนน ประกอบด้วย ระดับ 5 หมายถึง ดีมาก ระดับ 4 หมายถึง ดี ระดับ 3 หมายถึง พอใช้ ระดับ 2 หมายถึง ควรปรับปรุง และระดับ 1 หมายถึง ไม่เหมาะสม

การสร้างและพัฒนาแบบทดสอบแบบเลือกตอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการสอนโดยบทเรียนฯ นั้น ผู้วิจัยสร้างและพัฒนาแบบทดสอบ โดยดำเนินการศึกษาแนวทางในการสร้างแบบทดสอบ เทคนิคการสร้างข้อสอบภาษาอังกฤษและการทดสอบและการประเมินผล

การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของ อัจฉรา วงศ์โสธร (2539) การทดสอบในชั้นเรียน (Heaton, 1990) ศึกษาแนวเรื่อง (Theme) บทอ่านที่คัดสรรให้ตรงตามแนวเรื่องของเนื้อหาภาษา วิเคราะห์ สังเคราะห์ เนื้อหาเหล่านั้น กำหนดเป็นจุดประสงค์การสอน เนื้อหาภาษา หัวเรื่อง เทคนิคการสอน และสร้างแบบทดสอบวัดทักษะด้านภาษาคือ ทักษะการอ่าน วัดความเข้าใจ เป็นข้อสอบปรนัย จำนวน 10 ข้อ วัดคำศัพท์ เป็นแบบจับคู่ จำนวน 10 ข้อ ทักษะการพูด เป็นแบบเติมคำ จำนวน 10 ข้อ คะแนนเต็ม 30 คะแนน โดยในแต่ละตอนจะประกอบด้วยบทอ่านที่คล้ายคลึงกันกับบทเรียนแต่ไม่ใช่เป็นบทอ่านที่ปรากฏในบทเรียน ซึ่งตรวจสอบความถูกต้องของภาษาและความเที่ยงตรงตามเนื้อหาโดยนำแบบทดสอบที่สร้างพร้อมแบบประเมินความเที่ยงตรงตามเนื้อหาไปให้อาจารย์ผู้เชี่ยวชาญทางการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 3 ท่าน ทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ และผู้เชี่ยวชาญด้านอาชีพมัคคุเทศก์จำนวน 1 คน ประเมินความเที่ยงตรงตามเนื้อหาของข้อสอบแต่ละข้อ แล้วนำข้อมูลจากการประเมินความเที่ยงตรงตามเนื้อหา มาคำนวณหาค่าดัชนีของความสอดคล้อง (IOC) (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราชา, 2535: 456) ได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง 0.89 และการสร้างและพัฒนาแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีบทเรียนภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวัฒนธรรมประเทศกลุ่มอาเซียนสำหรับมัคคุเทศก์ ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อบทเรียนแต่ละบท โดยพัฒนาและปรับปรุงมาจากเกณฑ์ประเมินสื่อการอ่านภาษาอังกฤษของ เสียม ตรีรัตน์ (2534) โดยครอบคลุมสาระหลักด้านการออกแบบบทเรียน จำนวน 5 ข้อ ด้านเนื้อหา จำนวน 5 ข้อ ด้านกิจกรรม จำนวน 15 ข้อ ซึ่งแยกเป็นกิจกรรมก่อนอ่าน จำนวน 4 ข้อ กิจกรรมขณะอ่าน 5 ข้อ ด้านกิจกรรมหลังอ่าน จำนวน 6 ข้อ และด้านการประเมินผล จำนวน 5 ข้อ รวมข้อความในการประเมินทั้งหมด 30 ข้อ โดยให้เลือก 5 ระดับ การกำหนดค่าระดับของข้อความในแบบสอบถาม ผู้วิจัยใช้เกณฑ์ของ ลิเคอร์ท มีดังต่อไปนี้คือ เหมาะสมมากที่สุด = 5 เหมาะสมมาก = 4 เหมาะสมปานกลาง = 3 เหมาะสมน้อย = 2 และเหมาะสมน้อยที่สุด = 1 จากนั้นจึงนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปตรวจสอบความเหมาะสมของเกณฑ์การประเมิน และรูปแบบของภาษาและ ขอบข่ายเนื้อหาที่ต้องการวัด นำแบบสอบถามความคิดเห็นที่ผ่านการตรวจสอบแก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับผู้เรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ในชั้นทดลองกลุ่มเล็ก จำนวน 10 คน และนำข้อมูลจากการทดลองกลุ่มเล็กมาวิเคราะห์หาความเชื่อมั่น โดยใช้สูตร สัมประสิทธิ์แบบแอลฟา (α - coefficient) ของครอนบาค ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.78 และนำแบบสอบถามความคิดเห็นที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างในชั้นทดลองภาคสนาม โดยใช้กลุ่มตัวอย่างทำแบบสอบถามความคิดเห็นหลังจากทำการเรียนการสอน และทำแบบสอบถามท้ายบทแต่ละบททุกครั้งจนครบ 8 บท

การสร้างและพัฒนาบทเรียนภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวัฒนธรรมประเทศกลุ่มอาเซียนสำหรับมัคคุเทศก์ จำนวน 8 บท โดยศึกษากระบวนการสร้างและการพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่าน จาก

เอกสาร ตำราและงานวิจัยต่าง ๆ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ ศึกษาขอบเขตเนื้อหาเกี่ยวกับวัฒนธรรมอาเซียน และศึกษาแนวเรื่องที่ผู้เรียนควรรู้ และได้ประมวลเนื้อหาเรื่องตามความจำเป็นที่มัคคุเทศก์ควรรู้ ได้แก่ ASEAN Greeting and Language, ASEAN Food, ASEAN Traditional Costumes, ASEAN Architectural, ASEAN Rituals, ASEAN Festival, ASEAN Traditional Games, ASEAN Residential and Religion จากนั้นจึงสร้างตารางกำหนดขอบเขตเนื้อหา โดยนำเรื่องที่คัดเลือกมาสร้างตารางกำหนดขอบเขตเนื้อหา ซึ่งประกอบด้วย จุดประสงค์ปลายทาง จุดประสงค์การเรียนรู้ ชื่อเรื่อง หน้าที่ทางภาษา กิจกรรมทางภาษา และแนวทางการประเมินผลท้ายบทของแบบฝึกทักษะการอ่าน และให้ผู้เชี่ยวชาญประกอบด้วยอาจารย์ผู้มีประสบการณ์ในการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความเหมาะสมของโครงสร้าง เนื้อหาของบทเรียน จากตารางกำหนดเนื้อหาของบทเรียน นำคะแนนที่ได้จากการตรวจสอบมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องได้ค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.87

วิธีการเก็บข้อมูล ผู้สอนดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเองโดยดำเนินการทดลองโดยให้ผู้เรียนกลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการอ่านบทเรียนภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวัฒนธรรมประเทศกลุ่มอาเซียนสำหรับมัคคุเทศก์ก่อนเรียน (Pre-test) แล้วตรวจให้คะแนนและบันทึกดำเนินการสอนผู้เรียนกลุ่มตัวอย่าง โดยการอ่านใช้บทเรียนภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวัฒนธรรมประเทศกลุ่มอาเซียนสำหรับมัคคุเทศก์ 8 บท เป็นเวลา 8 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 ชั่วโมง การประเมินผลท้ายบทเรียนแต่ละบทใช้เวลา 20 นาทีเป็นการทดสอบศัพท์ การตอบคำถามสั้นๆ การเขียนประโยค 3 - 4 ประโยค ตามสถานการณ์ที่กำหนด การตรวจให้คะแนนแบบทดสอบท้ายบทให้ผู้ตรวจตรวจ 2 คน คือ ผู้วิจัย และเพื่อนร่วมงานที่สอนภาษาช่วยตรวจ และดำเนินการให้ผู้เรียนทำแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อบทเรียนภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวัฒนธรรมประเทศกลุ่มอาเซียนสำหรับมัคคุเทศก์ โดยสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล มีรายละเอียดดังนี้คือ 1) หาประสิทธิภาพของบทเรียนภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวัฒนธรรมประเทศกลุ่มอาเซียนสำหรับมัคคุเทศก์ในแต่ละบทเรียน หาคะแนนเฉลี่ยร้อยละของแบบฝึกจากบทเรียนทั้ง 8 บท และคะแนนเฉลี่ยร้อยละจากการวัดผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษหลังเรียนของผู้เรียน และเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนด คือ 75/75 (ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และคณะ, 2520: 496) 2) ใช้สถิติ t-test dependent วิเคราะห์ข้อมูล ในการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษของผู้เรียนก่อนและหลังเรียนโดยใช้บทเรียนภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวัฒนธรรมประเทศกลุ่มอาเซียนสำหรับมัคคุเทศก์ได้คำนวณค่าสถิติพื้นฐานได้แก่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน จากแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เรียนต่อบทเรียนภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวัฒนธรรมประเทศกลุ่มอาเซียนสำหรับมัคคุเทศก์ โดยแปลความหมายระดับความคิดเห็นซึ่งตัดแปลงมาจาก ลิเคอร์ท (1932 : 181-182) และ 3) ได้คำนวณค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน จากข้อมูลจากแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เรียนต่อสื่อ

ชุดการสอนภาษาอังกฤษมัธยมศึกษาเกี่ยวกับวัฒนธรรมของประเทศกลุ่มอาเซียนโดยแปลความหมายระดับความคิดเห็นซึ่งดัดแปลงมาจาก ลิเคอร์ท

ผลการวิจัย

พบว่า 1) ประสิทธิภาพของบทเรียนภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวัฒนธรรมประเทศกลุ่มอาเซียนสำหรับมัธยมศึกษาในชั้นทดลองภาคสนาม มีค่า เท่ากับ 74.00/76.32 ซึ่งมีคะแนนทดสอบรายบทต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 75 แต่ไม่ต่ำกว่า 2.5 จึงจัดว่ามีประสิทธิภาพยอมรับได้ ส่วนคะแนนทดสอบหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 75 แต่ไม่เกินร้อยละ 2.5 ถือว่าบทเรียนภาษาอังกฤษมีประสิทธิภาพ ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์สมมติฐานข้อที่ 1

2) คะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์การอ่านบทเรียนภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยค่าเฉลี่ยของคะแนนหลังการทดลองใช้บทเรียนภาษาอังกฤษมัธยมศึกษาเกี่ยวกับวัฒนธรรมประเทศกลุ่มอาเซียนเท่ากับ 30.53 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.02 ซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนการทดลองใช้บทเรียนที่มีค่าเท่ากับ 19.13 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3.07 และคะแนนผลต่างเฉลี่ยระหว่างหลังการใช้บทเรียนการอ่านภาษาอังกฤษ และก่อนการใช้บทเรียนการอ่านภาษาอังกฤษ เท่ากับ 11.39 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.42 ดังนั้นแสดงว่า ผลสัมฤทธิ์การอ่านภาษาอังกฤษสูงขึ้นหลังเมื่อได้รับการสอนโดยการใช้บทเรียนภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวัฒนธรรมประเทศกลุ่มอาเซียนสำหรับมัธยมศึกษาซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2

3) จากการศึกษาความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อบทเรียนภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวัฒนธรรมกลุ่มประเทศอาเซียนสำหรับมัธยมศึกษา ประกอบด้วยด้านการออกแบบบทเรียน ด้านเนื้อหา ด้านกิจกรรมการอ่าน และกิจกรรมประเมินผล สรุปได้ว่า ความคิดเห็นของผู้เรียนมีค่าระดับเฉลี่ย ($\bar{x}$) อยู่ระหว่าง 3.81-4.27 ดังนั้นจึงแสดงให้เห็นว่าผู้เรียนมีความคิดเห็นระดับดีต่อบทเรียนภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวัฒนธรรมกลุ่มประเทศอาเซียนสำหรับมัธยมศึกษาซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 3

สรุปและอภิปรายผล

จากผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ 1) บทเรียนภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวัฒนธรรมประเทศกลุ่มอาเซียนสำหรับมัธยมศึกษา ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 74.00/76.30 กล่าวคือ มีคะแนนทดสอบรายบทต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 75 ร้อยละ 1 แต่ไม่ต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ ร้อยละ 2.5 ซึ่งถือว่าบทเรียนที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเป็นที่ยอมรับได้ ส่วนคะแนนสอบหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 75 แต่ไม่เกินร้อยละ 2.5 ดังนั้นแสดงว่า ชุดการเรียนภาษาอังกฤษมัธยมศึกษาเกี่ยวกับวัฒนธรรมของประเทศกลุ่มอาเซียน ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดคือ 75/75

2) ผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษของนิสิตหลังการใช้บทเรียนภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวัฒนธรรมประเทศกลุ่มอาเซียนสำหรับมัธยมศึกษา สูงกว่าก่อนการใช้ชุดการเรียนภาษาอังกฤษมัธยมศึกษาเกี่ยวกับวัฒนธรรมของประเทศกลุ่มอาเซียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3) นิสิตมีระดับความคิดเห็นต่อบทเรียนภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวัฒนธรรมประเทศกลุ่มอาเซียนสำหรับมัธยมศึกษา โดยเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.81-4.27 มีระดับความเห็นเฉลี่ยรวม 3.99 ($\bar{x} = 3.99$, S.D. = 0.34) แสดงว่านิสิตมีความคิดเห็นต่อบทเรียนภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวัฒนธรรมประเทศกลุ่มอาเซียนสำหรับมัธยมศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับดี

อภิปรายผล 1) จากผลการวิจัยข้อที่ 1 คือ บทเรียนภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวัฒนธรรมประเทศกลุ่มอาเซียนสำหรับมัธยมศึกษา มีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ 75/75 แสดงว่าชุดการเรียนภาษาอังกฤษมัธยมศึกษาเกี่ยวกับวัฒนธรรมของประเทศกลุ่มอาเซียน ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพอยู่ในเกณฑ์ดี อาจเนื่องมาจากสาเหตุดังต่อไปนี้

1.1) เรื่องที่นำมาพัฒนาเป็นบทเรียนค่อนข้างยากเป็นภาษาที่เอกสารจริงเกี่ยวข้องกับท่องเที่ยว เช่น แผ่นพับประชาสัมพันธ์ (Brochure) จุลสารการท่องเที่ยว (Pamphlet) ตลอดจนการจัดระบบการสอนอิงทฤษฎีการสอนอ่านหลายทฤษฎีด้วยกัน คือ ทฤษฎีโครงสร้างความรู้เดิม (schema theory) เป็นทฤษฎีที่ศึกษาถึงอิทธิพลของความรู้เดิมที่มีบทบาทสำคัญต่อการศึกษาความเข้าใจในการอ่าน การเขียน และการใช้เหตุผลของผู้เรียน และกระบวนการสอนอ่านโดยการประมวลผลจากความหมายสู่โครงสร้าง (Top - down or knowledge - based) ของ รุเมฮาร์ท (Rumelhart, 1981: 33-34) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เดอพูย ลี บาเดียลี และแอสคอฟ (Dapuis, Lee, Badiali and Askov, 1989: 53-54, อ้างถึงใน ดาว แสงบุญ, 2543: 102) ที่พบว่าผู้อ่านจะเข้าใจบทอ่านดีขึ้น สาเหตุที่ผู้เรียนสามารถทำคะแนนเฉลี่ยร้อยละของคะแนนการทดสอบสัมฤทธิ์ผลการอ่านได้ถึง 76.32 ซึ่งสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยร้อยละของแบบฝึกทั้ง 8 บท เพราะเทคนิคและกลวิธีการสอนอ่านอย่างมีขั้นตอนและมีเป้าหมาย ทำให้ผู้เรียนใช้เทคนิคที่เรียนไปใช้ทดสอบการอ่าน

1.2) บทเรียนฯ สร้างจากเอกสารจริง แผ่นพับด้านการท่องเที่ยวจะใช้ภาษาที่ค่อนข้างยากกว่าระดับชั้นของผู้เรียน มาสร้างกิจกรรมการเรียนการสอน เพราะจะได้รับความสนใจจากผู้เรียนเป็นอย่างดี แนวคิดนี้สอดคล้องกับความคิดเห็นของ บุรชัย ศิริมหาสาร (2540: 20) ที่กล่าวว่า การจัดกิจกรรมการเรียน การสอนโดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ศึกษาเรียนรู้จากข้อเท็จจริงที่มีอยู่รอบ ๆ ตัวทำให้ได้ประสบการณ์ตรง สามารถเกิดการเรียนรู้ที่สามารถนำไปใช้ในการดำรงชีวิตได้อย่างแท้จริง นอกจากนี้การที่ผู้เรียนได้เรียนเรื่องที่ทันต่อเหตุการณ์ และมีประโยชน์ต่อการนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวัน ทำให้ผู้เรียนมีความสนใจภาษาอังกฤษมากขึ้น

1.3) บทเรียน ฯ ได้พัฒนาตามขั้นตอนการสร้างความพร้อมของผู้เรียน ตลอดจนได้นำเทคโนโลยีประยุกต์ใช้ในการพัฒนาแบบฝึกได้สอดคล้องกับความสนใจ ค่านิยมของผู้เรียน กล่าวคือ บทเรียนมีขั้นตอนชัดเจนซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุมิตรา อังวัฒนกุล (2534: 178-179) ได้เสนอขั้นตอนและกิจกรรมการสอนอ่านเพื่อการสื่อสารไว้คือ กิจกรรมก่อนการอ่าน (Pre – reading Activities) เป็นการสร้างความสนใจและปูพื้นความรู้ที่อ่าน โดยการคาดคะเนเรื่องที่อ่าน และให้เดาความหมายของคำศัพท์จากบริบท กิจกรรมระหว่างอ่าน (While reading Activities) เป็นการทำความเข้าใจโครงสร้างและเนื้อเรื่องที่อ่านและกิจกรรมหลังอ่าน (Post reading Activities) เป็นการตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียน และสร้างความคุ้นเคยในการทำแบบทดสอบได้ดี

2) จากผลการวิจัยข้อที่ 2 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษของผู้เรียน กลุ่มตัวอย่าง หลังจกได้รับการสอน สูงกว่าก่อนได้รับการสอน และมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ อาจเนื่องมาจากสาเหตุดังต่อไปนี้

2.1) จัดระบบการสอนด้วยการสร้างกิจกรรมการสอนอ่านที่มีขั้นตอน ได้นำกิจกรรมการสอนอ่านแบบให้ข้อมูลจากบทอ่าน (The Information Text Reading Activity or ITRA) ของ มัวร์แมน และแบลนตัน (Moorman and Blanton, 1990) โดยเสนอกิจกรรมการสอนอ่านโดยกล่าวถึงจุดประสงค์การสอนทั้ง 3 ระยะ คือ กิจกรรมการสอนก่อนอ่าน (Pre-reading Instruction) ช่วยให้ผู้เรียนได้วางแผนตนเอง กิจกรรมระหว่างการอ่าน (While reading Instruction) ช่วยควบคุมการเรียนการสอน และกิจกรรมหลังการอ่าน (Post – reading Instruction) ในขั้นกิจกรรมหลังการอ่าน ผู้วิจัยได้สอนการทบทวนความเข้าใจในบทอ่านโดยการให้ผู้เรียนเขียนสรุปเรื่องที่อ่าน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดหลักสามประการของ โอเกล (Ogle 1986, อ้างถึงใน วิสาข์ จิตวิวัฒน์, 2528: 232) คือ K- W – L Plus โดยให้ผู้เรียนทบทวนประสบการณ์เดิมว่ารู้อะไรเกี่ยวกับเรื่องนั้นบ้าง (Know) ต้องการรู้เพิ่มเกี่ยวกับหัวข้อนั้น ๆ (Want to know) และในระหว่างการอ่านได้เรียนรู้อะไรบ้าง (Learned) และในการตรวจสอบความเข้าใจในการอ่าน ได้จัดให้มีขั้นการศึกษาด้วยตนเอง (Self Study) ผู้วิจัยได้ มอบหมายให้ผู้เรียนค้นคว้าเพิ่มเติม และทำกิจกรรมออกมาในรูปของชิ้นงานที่สอดคล้องกับเนื้อหาในแต่ละบทนั้น ทำให้ผู้เรียนเกิดความสนุกสนานและมีแรงกระตุ้นในการศึกษาบทเรียน ดังนั้นการที่มีกิจกรรมการเรียนการสอนในบทเรียนที่หลากหลาย

2.2) ด้านเทคนิคการสอบ และเนื้อหาข้อสอบ ส่งผลให้ผู้เรียนทำคะแนนสัมฤทธิ์ผลในการอ่านได้สูงขึ้น เนื่องจากเทคนิคการสอบโดยใช้แบบเลือกตอบ (Multiple Choices) โดยแบ่งข้อสอบเป็นตอน ตอนละ 10 ข้อ ทำให้ผู้เรียนคุ้นเคยกับการทดสอบมากกว่าการวัดการอ่านโดยวิธีการเขียน ลักษณะข้อสอบที่คุ้นเคย และเนื้อหาที่สอดคล้องกับสิ่งที่ได้ฝึกฝนในช่วงทำการทดลอง

3) จากผลการวิจัยข้อที่ 3 พบว่าผู้เรียนมีระดับความคิดเห็นต่อบทเรียนภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวัฒนธรรมประเทศกลุ่มอาเซียนสำหรับมัคคุเทศก์ อยู่ในระดับดี กล่าวคือ มีค่าระดับเฉลี่ยอยู่ระหว่าง

3.81-4.27 และมีระดับความคิดเห็นเฉลี่ยรวม 3.99 ($\bar{x} = 3.99$, S.D. = 0.34) ในลักษณะนี้ สรุปได้ว่าผู้เรียนมีความคิดเห็นต่อบทเรียนภาษาอังกฤษมัคคุเทศก์เกี่ยวกับวัฒนธรรมของประเทศกลุ่มอาเซียน โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับสูงทุกบท โดยเฉพาะในบทที่ 3 (ASEAN Traditional Costumes) บทที่ 2 (ASEAN Food) และบทที่ 1 (ASEAN Greeting and Language) ซึ่งมีค่าระดับเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.11-4.27 เหตุผลที่ผู้เรียนมีความคิดเห็นที่ดีต่อบทเรียนทั้ง 3 บทนี้สูงกว่าบทอื่น ๆ อาจเนื่องมาจาก

3.1) ด้านการออกแบบบทเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ส่งเสริมการเรียนรู้ มีภาพประกอบ และมีขั้นตอนในกิจกรรมการเรียนการสอนที่น่าสนใจ โดยเฉพาะขั้นก่อนการอ่าน (Pre - reading) และเป็นบทเรียนที่จบเป็นชุดเนื้อเรื่องน่าสนใจจากสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ เช่น แผ่นพับโฆษณา ซึ่งสอดคล้องกับข้อเสนอแนะการเลือกเอกสารจริงของ อาเฮลลัล (Ahellal, 1990: 39) แนะนำว่าควรเลือกบทความที่น่าสนใจ และเป็นเรื่องที่กำลังนิยม จะช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจยิ่งขึ้น

3.2) ด้านเนื้อหา พบว่าผู้เรียนมีความคิดเห็นต่อเนื้อหาของบทเรียนฯ โดยเฉลี่ยรวม 4.02 ($\bar{x} = 4.02$, S.D. = 0.46) ซึ่งจัดอยู่ในระดับที่ดี แสดงว่าผู้เรียนมีความคิดเห็นที่ดีต่อเนื้อหาของบทเรียนฯ โดยเฉลี่ยรวม 4.02 ($\bar{x} = 4.02$, S.D. = 0.46) ซึ่งจัดอยู่ในระดับที่ดี เมื่อพิจารณาข้อความในการประเมินความคิดเห็นในแต่ละข้อพบว่า มีระดับความคิดเห็นเฉลี่ยเรียงตามลำดับดังนี้ ข้อที่ 6 เนื้อหาในบทเรียนน่าสนใจ ($\bar{x} = 4.29$) ข้อที่ 9 เนื้อหาเหมาะสมกับระดับชั้นผู้เรียน ($\bar{x} = 4.13$) และข้อที่ 8 เนื้อหาในแบบฝึกทักษะการอ่านนี้นำไปประยุกต์ในชีวิตประจำวันได้ ($\bar{x} = 4.00$) จะเห็นว่าทุกข้อมีระดับความคิดเห็นอยู่ในเกณฑ์ที่เหมาะสมมาก แสดงว่าผู้เรียนมีความคิดเห็นที่ดีต่อเนื้อหาของบทเรียนฯ กล่าวคือ ผู้เรียนมีความคิดว่าเอกสารการสอนเหมาะสมกับระดับชั้นที่เรียน สอดคล้องกับความต้องการในการเรียนมีปริมาณเนื้อหาครบถ้วน

3.3) ขั้นกิจกรรมก่อนการอ่าน พบว่า ผู้เรียนมีความคิดเห็นต่อบทเรียนภาษาอังกฤษมัคคุเทศก์เกี่ยวกับวัฒนธรรมของประเทศกลุ่มอาเซียน โดยเฉลี่ยรวม 4.02 ($\bar{x} = 4.02$, S.D. = 0.46) ซึ่งจัดอยู่ในระดับที่ดี เนื่องจากขั้นนำเข้าสู่บทเรียนเป็นการเตรียมความพร้อมให้ผู้เรียน การสร้างชุดการเรียนรู้มีหลาย รูปแบบที่หลากหลาย ช่วยสร้างความสนใจให้กับผู้เรียนซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วารินทร์ รัชมิพรหม (2531: 225) กล่าวว่า การที่พบว่าในขั้นฝึกทักษะทางภาษา ผู้เรียนมีความเห็นว่แบบฝึกมีปริมาณเพียงพอที่จะปฏิบัติ กิจกรรมในขั้นต่อไปอยู่ในระดับสูงที่สุด ในแต่ละบทเรียนอาจช่วยให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจพร้อมที่จะนำความไปใช้ในกิจกรรมขั้นต่อไป

3.4) ขั้นกิจกรรมขณะการอ่าน พบว่าผู้เรียนมีความคิดเห็นด้วยในระดับสูง ($\bar{x} = 4.03$, S.D. = 0.40) เนื่องจากผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกในบทเรียนฯ สร้างแรงจูงใจในการเรียนดี นอกจากนี้ บทอ่านมีความหลากหลายถึง 4-6 ประเภท ความคุ้นเคยของเนื้อหา และการฝึกซ้ำ ๆ ทำให้ผู้เรียนฝึกหัดได้อย่างสะดวกสบายใจ เหตุผลเหล่านี้ ส่งผลให้ผู้เรียนมีความคิดเห็นดีต่อกิจกรรมขณะอ่าน

3.5) ขั้นตอนกิจกรรมหลังการอ่าน พบว่าผู้เรียนมีความคิดเห็นเป็นค่าเฉลี่ยโดยรวมระดับดี ($\bar{x} = 4.02$, S.D. = 0.41) เหตุผลที่นักเรียนภาษาอังกฤษมัธยมศึกษาเกี่ยวกับวัฒนธรรมของประเทศกลุ่มอาเซียน ด้านนี้จัดอยู่ในระดับดี เพราะกิจกรรมขั้นนี้เป็นกิจกรรมที่ถ่ายโอนจากเรื่องที่ได้ฝึกอ่านมาจนคล่องแคล่ว มีการถ่ายโอนความรู้สู่การใช้ภาษาจริง และนำไปใช้ในการสื่อสารประจำวันกับนักท่องเที่ยว ทำให้ผู้เรียนเห็นคุณค่า และคุ้นเคยในการทำกิจกรรมได้ ไม่สับสน

3.6) ขั้นการประเมินผล พบว่าผู้เรียนมีความคิดเห็นว่าการประเมินผลต่อชุดบทเรียนภาษาอังกฤษมัธยมศึกษาเกี่ยวกับวัฒนธรรมของประเทศกลุ่มอาเซียน โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับดี ($\bar{x} = 3.99$, S.D. = 0.34) ทั้งนี้เนื่องจากรูปแบบของการประเมินผลรายบทมีระบบชัดเจนคือทุกบทจะเริ่มจากการประเมินความรู้เรื่องคำศัพท์ที่ได้เรียนมาในแต่ละบท จึงไม่ยากสำหรับผู้เรียนมากนักเพราะมีความคุ้นเคยทั้งเนื้อหาและรูปแบบการประเมินผล ตลอดจนจำนวนข้อและความยากง่ายมีความเหมาะสม

ทั้งนี้ งานวิจัยขั้นนี้มีข้อเสนอแนะดังนี้ 1) ควรมีการศึกษาทำวิจัยในทำนองเดียวกันในการพัฒนาสื่อบูรณาการกับวิชาอื่น ๆ และ 2) ควรศึกษาวัฒนธรรม ประเพณีไทย มาสร้างบทเรียนภาษาอังกฤษเพื่อใช้ในการบริการนักท่องเที่ยว ที่เป็นที่สนใจของนักท่องเที่ยว

บรรณานุกรม

- ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และคณะ. (2520). **ระบบสื่อการสอน**. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วีระชาติ ชัยเนตร. (2541). **การสร้างบทเรียนเสริมการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้นิทานพื้นบ้านสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ธัญดา ยอดแก้ว. (2547). **การศึกษาสัญลักษณ์ทางวัฒนธรรมของประเทศในกลุ่มอาเซียน**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยศิลปากร
- ดาว แสงบุญ. (2543). **การสร้างเอกสารการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านการท่องเที่ยวสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพัฒนาการท่องเที่ยว ชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยแม่โจ้ จังหวัดเชียงใหม่**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอน ภาษาอังกฤษ ในฐานะภาษาต่างประเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร,
- ทวีศักดิ์ ไชยมาโย และคณะ. (2541). **การศึกษาปัญหาการใช้เทคนิคการสอนอ่านภาษาอังกฤษของครูผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครพนม**. วารสารวิชาการ. ปีที่ 1 ฉบับที่ 8, หน้า 80.

- บุรชัย ศิริมหาสาคร. (2540). *โลกาภิวัตน์กับการพัฒนาการศึกษาไทย*. สาร พัฒนาหลักสูตร ปีที่ 16 ฉบับที่ 128 หน้า 20.
- วารินทร์ รัศมีพรหม. (2531). *สื่อการสอน: เทคโนโลยีทางการศึกษาและการสอนร่วมสมัย*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชวนพิมพ์.
- วิสาข์ จิตวิตร. (2528). *การสอนอ่านภาษาอังกฤษตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร*. มิตรครู ปีที่ 15 ฉบับที่ 8 หน้า 15-19.
- สุนทนา วิรุฬญาณ. (2531). *ระดับความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย :
- สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2534). *วิธีสอนภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เสงี่ยม ไตรรัตน์. (2534). *การวิเคราะห์แบบเรียนภาษาอังกฤษ*. นครปฐม: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์.
- อัจฉรา วงศ์โสธร. (2529). *เทคนิคการสร้างข้อสอบภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพมหานคร: อักษรเจริญทัศน์.
- Ahellal, M'barek. (1990). *Using Authentic Materials in the Classroom: Theoretical Assumptions and Practical Considerations*. *TESOL Quarterly*. 16, 8: 39.
- Heaton, J.B. (1990). *Classroom Testing*. Harlow: Longman.
- Likert, R. (1932). *A technique for the measurement of attitudes*. *Archives of Psychology*. 140:1-55.
- Moorman, G.B., and W.E. Blanton. (1990). *The information text reading activity (ITRA): engaging students in meaningful learning*. *Journal of Reading*.
- Ogle, D. (1986). *K – W – L : A teaching model that develops active reading of expository text*. *The Reading Teacher*. 39: 564-570.